

Consumer Electronics Danmark

Valby, 22. februar 2024

Høringssvar

Ang:

Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur. (Kulturbidragsloven).

Sendt til: mebu@kum.dk; mrth@kum.dk; kum@kum.dk - Kulturministeriet.

Elektronikbranchen.dk (tidligere Consumer Electronics Danmark) takker for muligheden for at afgive høringssvar. **Vi vil som fælles repræsentant for hardware-producenterne gerne stå på jeres høringssvar fremover.**

Elektronikbranchen.dk deler til fulde Danske Mediedistributørers bekymring for den kommende Kulturbidragslov og bakker 100% op omkring deres høringssvar af 11. september 2023.

Vi støtter lige betingelser for alle aktører i det danske tv-marked. Vi er bekymrede for, at kulturbidragsloven vil medføre prisstigninger og deraf følgende opsigelser fra TV-kunder. Dette kan give utilsigtet negativ finansiel effekt i det kreative økosystem, som lovforslaget ellers har til hensigt at styrke.

Vi er særlig kritiske over for:

- *At lovforslaget ikke har forståelse for den produkt- og markedsudvikling, som tv-distributørerne har gennemført for at møde den internationale konkurrence. Vi opfordrer til, at lovforslaget præciseres for at sikre, at distributørerne ikke bliver pålagt nye forpligtelser og afgifter som følge af loven.*
- *At formuleringen "i nær sammenhæng", når det gælder catch-up og start-forfra services, ikke er præcis. Vi opfordrer til, at gældende branchestandard bruges.*
- *At definitionen af videredistribution ikke er præcis. Lovforslaget bør afspejle de seneste års digitalisering af TV-markedet.*
- *At den foreslåede afgift på TV On Demand omsætning lægger en yderligere bidragsforpligtelse på distributørerne. TVOD er en 40 år gammel forretningsmodel, som allerede bidrager til dansk indholdsfinansiering.*

Elektronikbranchen.dk repræsenterer:

Bang & Olufsen, Harman, Panasonic Nordic, Samsung Electronics AB, Sony, TCL Nordic, TPV & Yamaha Music.

Venligst

Henrik Egede, he@applia-danmark.dk

Direktør, APPLiA og Elektronikbranchen.dk

Kulturministeriet
Att. Mette Bundvad

Kongens Lyngby, 29. februar 2024

Bemærkninger til udkast til kulturbidragsloven

Vi sender hermed vores kommentarer til det udsendte høringsforlag til Lov om Kulturbidrag.

Dette høringssvar efterfølges af en mere uddybende redegørelse.

Baggrund

Lovforslag om kulturbidragsloven blev oprindeligt fremsat den 3. november 2023. Lovforslaget var notificeret til EU-Kommissionen med udløb af stand still-perioden 2. januar 2024. Lovforslaget blev tredjebehandlet og vedtaget i Folketinget den 19. december 2023, hvilket var inden for stand still-perioden. Den danske lovproces skal derfor gå om.

Ikrafttrædelsestidspunkt

Ifølge høringsbrevet forventes nyt lovforslag genfremsat med henblik på ikrafttrædelse den 1. juli 2024.

Da der ikke på nuværende tidspunkt foreligger et samlet udkast til kulturbidragsloven, ønskes det bekræftet, at kulturbidragsloven ikke indføres med tilbagevirkende kraft. Vi forstår, at ikrafttrædelsen forventes at blive den 1. juli 2024, mens det endnu ikke er klart, hvorledes grundlaget for kulturbidraget - den bidragspligtige omsætning i Danmark - forventes opgjort fsva. 2024.

Baseret på det oprindelige lovforslag vedtaget 19. december 2023 var det omsætningen i 2024, som lå til grund for opgørelsen og betalingen af det første års kulturbidrag i 2025, dvs. loven havde ikke tilbagevirkende kraft.

Det følger af høringsudkastets § 5, at Slots- og Kulturstyrelsen opkræver bidrag årligt bagudrettet på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over det seneste kalenderårs

omsætning i Danmark. Dette kunne indikere, at omsætningen for hele 2024 skal lægges til grund for det første kulturbidrag og derved at loven har ægte tilbagevirkende kraft.

Det ønskes derfor bekræftet, at der indføres en overgangsregel i det kommende lovforslag til kulturbidragsloven, hvorefter der ikke skal betales kulturbidrag vedrørende omsætning forud for ikrafttrædelsen af loven, dvs. konkret at 2024-omsætningen alene består af omsætning fra 1. juli 2024 til 31. december 2024.

Hvis dette ikke kan bekræftes, vil der være tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvor kulturbidragsloven da knytter beskatning til fortidige kendsgerningerne. Det er et grundlæggende lovgivningsprincip, at en skærpende lov kun tillægges tilbagevirkende kraft, hvis det er bydende nødvendigt. Vi skal da i givet fald anmode om en uddybende begrundelse for at tilbagevirkende kraft af kulturbidragsloven er bydende nødvendigt.

Med venlig hilsen

Jakob Bundgaard
Managing Director

Michael Tell
Specialist Partner

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K
Att.: mebu@kum.dk og mrth@kum.dk
cc: kum@kum.dk

Den 1. marts 2024

Høringssvar vedrørende kulturbidragsloven

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive høringssvar på forslag til lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven).

Dansk Erhverv mener overordnet, at der i det nuværende lovforslag er en række uklarheder, som, der er behov for, bliver præciseret yderligere, så det er entydigt, hvorledes virksomhederne skal opgøre deres investeringer i dansk filmproduktion.

Det er uklart, hvorvidt virksomhederne i deres opgørelse over investering jf. §4, stk. 2 kun kan medtage udgifter til realiserede filmproduktioner, eller hvorvidt virksomhederne også kan medtage udgifter til film, hvor de undervejs i produktionen vælger ikke at realisere eller færdiggøre filmen.

Begrebet ”produktionsmateriale” er ikke entydigt defineret i §4, stk. 4 og bemærkningerne hertil, ligesom det ikke er entydigt, hvorledes virksomhederne skal opgøre mængden af dansk produktionsmateriale. Det er vigtigt, at dette bliver præciseret i den videre proces.

Dansk Erhverv anbefaler endvidere, at begrebet ”europæisk” i §4, stk. 4 bliver defineret entydigt i loven. Konkret foreslår Dansk Erhverv, at loven følger definitionerne i AVMS-direktivet.

Dansk Erhverv anbefaler, at der i bemærkningerne til §4 præciseres, at den omsætning, som on demand-audiovisuelle medietjenester genererer ved at videredistribuere andre on demand-audiovisuelle medietjenester, vil være undtaget fra det bidragspligtige omsætningsgrundlag jf. Kulturministerens svar på Kulturudvalgets spørgsmål 3 til den oprindelige lov.

Med §5, stk. 1 pålægges virksomheder, hvis regnskabsår ikke følger kalenderåret, en unødvendig og uforholdsmæssig byrde, når de skal opgøre omsætning og udgifter i forhold til kalenderåret og ikke deres regnskabsår. Jf. bemærkningerne til loven har dette primært til formål at forenkle administrationen i styrelsen. Der mangler dog proportionalitet mellem den byrde, som virksomhederne herved påføres, og den administrative lettelse, som styrelsen opnår.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget ved Kulturministeriet ikke, hvorvidt kulturbidraget regnskabs- og skattemæssigt kan betragtes som en driftsomkostning. Dansk Erhverv skal opfordre til,

at Kulturministeriet i dialog med Skatteministeriet får dette endeligt afklaret inden lovens vedtagelse. Det er af væsentlig betydning for virksomhederne, og det kan ikke være virksomhedernes opgave efterfølgende at skulle afklare retstilstanden på området.

Dansk Erhverv finder det generelt betænkeligt og i særdeleshed grundet de nuværende uklarheder i loven, at lovens ikrafttrædelsestidspunkt betyder, at kulturbidraget indføres med tilbagevirkende kraft. I forbindelse med det oprindelige lovforslag var der lagt op til, at ikrafttrædelsestidspunktet skulle sikre, at virksomhederne havde mulighed for at indrette sig på det kommende kulturbidrag herunder opgørelseskravene af deres investeringer og omsætning.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for eventuelle opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Sune Jensen
Chefkonsulent

Kulturministeriet
Att.: specialkonsulent Mette Bundvad

Høringssvar vedrørende forslag til Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven)

Dansk Industri (DI) vil gerne takke for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende de reviderede dele af lovdraft om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur.

DI ser positivt på forslaget om, at opkrævning af bidrag baseres på medietjenesteudbydernes omsætning i det seneste kalenderår. Dette vil bidrage til at skabe en mere ensartet og retfærdig opkrævningsproces. Det vil også gøre det lettere for medietjenesteudbydere at administrere og planlægge deres økonomi. DI opfordrer til, at det bagudrettede princip også finder anvendelse ved opgørelsen af investeringer i nyt dansk indhold. Kun ved at basere opgørelsen af investeringerne på foregående års indtægter vil medietjenesteudbydere have mulighed for at tilpasse deres investeringsstrategi og sikre, at de når tærsklen.

I forhold til ikrafttrædelse ønsker DI at fremhæve, at der foreslås ikrafttrædelse den 1. juli 2024, samtidig med, at der skal betales gebyr for hele 2024. DI finder forslaget om, at loven på den måde skal virke med tilbagevirkende kraft, usædvanligt i dansk lovgivning og finder ikke, at der gives en begrundelse herfor i lovforslaget. Lovgivning med tilbagevirkende kraft anvendes alene i dansk lovgivning under helt særlige omstændigheder, som ikke synes at være opfyldt i dette forslag. Ordningen vil have betydelige konsekvenser for de berørte virksomheder, og med en sådan byrdefuld regulering, bør virksomhederne have tilstrækkelig tid til at tilpasse sig og forberede sig på de økonomiske konsekvenser. Vi opfordrer derfor til, at der tages hensyn til virksomhedernes behov for en rimelig overgangsperiode og ikrafttrædelse.

Vi håber, at vores bemærkninger vil blive taget i betragtning i den videre behandling af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Bo Wiberg
Chefkonsulent, DI Digital

NOTAT

Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Filminstituttet modtog 2. februar 2024 "Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)"

Det drejer sig om eventuelle bemærkninger til den reviderede udgave af lovforslaget oprindeligt fremsat 3. november 2023. Revideringen vedrører §4, stk. 4, §5, stk. 5 samt §10. Kulturministeriet har anmodet om eventuelle bemærkninger til det reviderede lovforslag senest den 1. marts 2024.

Filminstituttets bemærkninger vedrører alene de reviderede dele af lovforslaget, da der tidligere er sendt bemærkninger til det samlede lovforslag. Filminstituttets bemærkninger følger nedenfor.

Filminstituttets bemærkninger

Her følger Filminstituttets bemærkninger til "Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)."

Bemærkninger §4, stk. 4

Filminstituttet har i tidligere høringssvar af september 2022 og september 2023 kommenteret på definitionen af "dansk indhold" i forskellige sammenhænge i lovforslagsudkast. Nedenstående bemærkninger er en delvis gentagelse heraf, og skal i øvrigt ses i forlængelse heraf.

Følgende fremgår af det reviderede lovforslag:

"Stk. 4. En investering vil blive betragtet som værende foretaget i dansk indhold, når 75 pct. af produktionsmaterialet for europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk, og derudover opfylder mindst ét af følgende kriterier:

- 1) Mere end 50 pct. af produktionens budget er forbrugt i Danmark.*
- 2) Mere end 50 pct. af produktionens optagelser finder fysisk sted i Danmark."*

Af Filmloven og af Filminstituttets gældende støttevilkår fremgår allerede en definition af, hvilket dansk indhold, der kan støttes. Denne definition bør appliceres generelt. Dvs. både for indhold, der kan støttes, og indhold der kan tælles med som direkte investeringer. Dette så der ikke opstår modstrid mellem forståelsen af "dansk indhold" hos Filminstituttet og når direkte investeringer gøres op.

Det følger af Filmlovens §17, stk. 1, andet punktum, at dansk film forstås som følger (fremhævning tilføjet):

”§ 17. Ved en dansk film forstås i denne lov en film, der har dansk producent. *Endvidere skal filmen være indspillet på dansk eller rumme en særlig kunstnerisk eller teknisk indsats, som medvirker til fremme af filmkunst og filmkultur i Danmark.*”

Filminstituttet foreslår, at kriterier §4, stk. 4 i lovforslaget udformes i overensstemmelse med denne definition i Filmloven. Det vil sige, at filmen skal være indspillet på dansk eller rumme en særlig kunstnerisk eller teknisk indsats, som medvirker til fremme af filmkunst og filmkultur i Danmark. Dette i tråd med den nuværende forståelse af ”dansk film” i Filmloven og i eksisterende støtteordninger.

Opretholdes den nuværende forståelse vil særligt dokumentarfilm kunne rammes. Disse kan ofte være optaget uden for Danmark og dermed have medvirkende med et andet modersmål end dansk. Det gør dem dog ikke mindre kunstnerisk relevante ift. fremme af filmkunst og filmkultur i Danmark.

Bemærkninger §5, stk. 5

Af lovforslagets §5, stk. 5. fremgår følgende:

”Stk. 5. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om hel eller delvis undladelse af opkrævning af bidrag efter § 4, stk. 1 og stk. 2, for medietjenesteudbydere etableret i Danmark, der opkræves lignende finansielt bidrag i andre EU-medlemsstater.”

Det fremstår uklart, under hvilke vilkår en tjeneste vil kunne undtages fra finansielt bidrag. Filminstituttet henstiller til, at det præciseres, at en tjeneste ikke kan undtages blot fordi den er forpligtet til at bidrage i et andet EU-land, men at det omvendt ikke er meningen, at der skal bidrages to gange af den samme omsætning i forskellige lande.

I tillæg hertil genfremsetter Filminstituttet følgende bemærkning. Det fremgår af bekendtgørelsens §5, at ” *Medietjenesteudbydere skal årligt indberette en opgørelse over udbyderens bidragspligtige omsætning i Danmark for det seneste regnskabsår til Slots- og Kulturstyrelsen senest 1 måned efter udløbet af regnskabsåret.*”

Filminstituttet genopfordrer til, at indberetningerne bliver halvårslige. Dermed vil ordningen først og fremmest kunne træde i kraft tidligere, samt det vil løbende være muligt at forudse udviklingen i det økonomiske bidrag fra medietjenesteudbyderne. Lignende modeller med hyppigere opkrævninger end årligt kendes fra bl.a. Frankrig (månedligt), Rumænien (månedligt), Tyskland (månedligt), Polen (kvartalsvist) og Kroatien (kvartalsvist).

Kulturministeriet

Nybrogade 2
1203 København K

Att. Mette Bundvad

mebu@kum.dk, mrth@kum.dk, cc: kum@kum.dk

København, d. 29. februar 2024

Tak for invitationen til at deltage i høringsprocessen vedrørende det reviderede forslag til kulturbidragslov.

Vi har i vores tidligere høringssvar til lovforslaget fremført en række betænkeligheder i forhold til rækkevidden af lovforslaget, herunder bl.a. spørgsmålet om kulturbidragspligt for mediedistributører, kulturbidragspligt for TVOD-tjenester mv. Kulturudvalgets betænkning af den 6. december har betrygget os i, at *hensigten* med lovforslaget ikke er at pålægge distributørerne kulturbidragspligt, idet de i forvejen betaler et betydeligt retransmissionsgebyr. Vi vil dog finde det formålstjenligt, at lovforslaget blev præciseret i overensstemmelse med de politiske tilkendegivelser.

Vi tillader os at genfremsende vores høringssvar af 11. september 2023 som supplement til dette svar.

Hvad angår ændringerne i det reviderede lovforslag, knytter de sig i al væsentlighed til de betænkeligheder, som blev fremsat i Kommissionens brev til Kulturministeriet den 19. december 2023. Ændringerne forekommer relevante, og vi har ingen kommentarer til forslaget på dette punkt.

Tilbagevirkende kraft

Lovens ikrafttræden er i forslaget fastsat til den 1. juli 2024, men det fremgår – desværre kun implicit – at loven får virkning fra den 1. januar 2024, idet opkrævningen af kulturbidrag i 2025 vil ske på basis af de berørte virksomheders samlede omsætning for 2024.

Dette burde have fremgået klart af det nye lovforslag, da det er lovgivningsmæssig sædvane, at nye loves virkningstidspunkt er sammenfaldende med eller senere end ikrafttrædelsesdatoen.

Vi finder det af flere grunde meget uheldigt, at Kulturministeriet ønsker at lovgive med tilbagevirkende kraft.

I dansk lov er der ikke noget til hinder for at lovgive med tilbagevirkende kraft, men det er den generelle vurdering, at det kun bør ske under helt særlige omstændigheder. I Justitsministeriets lov kvalitetsvejledning af 23. november 2023 anføres således, at

”Det må herudover fremhæves, at det ud fra almindelige retssikkerhedsmæssige betragtninger kan give anledning til væsentlige principielle betænkeligheder at gennemføre bebyrdende love med tilbagevirkende kraft. En sådan fremgangsmåde bør derfor kun benyttes, når afgørende hensyn gør det påkrævet, og således at det tidsrum, hvori loven har tilbagevirkende kraft, bliver så kort som muligt.”

I dette tilfælde er formålet med tilbagevirkende lovgivning alene at sikre et provenu, hvis størrelse kun kan skønnes med betydelig usikkerhed og på basis af en helt ny lovgivning. Det er svært at se, at hensynet til at sikre et provenu, der udgør en brøkdel af det offentlige budget, kan være et afgørende hensyn, der gør det påkrævet at anvende lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Det faktum, at det oprindelige lovforslag ville have virkning fra indkomstårets start – og man således kan argumentere for, at de berørte virksomheder ville have taget højde herfor i deres dispositioner – kan heller ikke begrunde, at den nye lov får tilbagevirkende kraft. Det kan således ikke udelukkes, at de foreslåede ændringerne kan have betydning for de dispositioner, som berørte virksomheder måtte have besluttet ved årets begyndelse.

Endelig forekommer det tvivlsomt, at man kan begrunde det med, at lovgivningsprocessen måtte gå om alene på grund af en procedurefejl i den oprindelige proces. Dels fordi der med nærværende lovforslag er tilføjet substantielle ændringer, der er resultat af Kommissionens bemærkninger tilsendt efter den oprindeligt planlagte 3. behandling, dels fordi overholdelse af procedurer og formaliteter er forudsætningen for at sikre god lov kvalitet.

Uklarhed om fradragsret

Hvad angår det skønnede provenu, fremgår det ikke klart, om usikkerheden knytter sig til de berørte tjenesters omsætning og investeringer, eller om det bygger på risikoen/muligheden for at kulturbidraget er fradragsberettiget iht. § 6 i lov nr. 149 af 10. april 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Af lovforslagets side 4, afsnit 3, fremgår, at det er Kulturministeriets *opfattelse*, at kulturbidraget faktisk vil være fradragsberettiget for virksomheder, der er skattepligtige i Danmark. Det er et stærkt uheldigt ordvalg, idet berørte virksomheder som bekendt ikke kan støtte ret på opfattelser. Herudover bemærkes det, at det intet sted fremgår, hvor mange af de skønsmæssigt ca. 50 berørte virksomheder, der er skattepligtige efter dansk lov, og derfor heller ikke, hvor stor en andel af det forventede nettoprovenu, der eventuelt vil være fradragsberettiget.

I betragtning af, at der med kulturbidraget er tale om en bruttobeskatning af omsætning fra et ekstremt konkurrencepræget marked, er det utilfredsstillende, at muligheden for at opnå fradrag i den skattepligtige indtægt kun er begrundet med Kulturministeriets *opfattelse* af reglerne i skattelovgivningen. Spørgsmålet burde være afklaret i lovprocessen.

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Att. Astrid Højbo Bjørn og Pernille Berglund Gunge
ahb@kum.dk
pbg@kum.dk

København, d. 11. september 2023

Tak for invitationen til at deltage i høringsprocessen vedrørende kulturbidragsloven.

Danske Mediedistributører (DMD) har gennemgået lovforslaget og må konstatere, at forslaget desværre skaber betydelig – og formentlig utilsigtet - usikkerhed om virkninger og konsekvenser for tv-distributørerne og dermed også for det hjemlige tv-markedets økosystem.

Vi håber, at det kommende arbejde med lovforslaget i Kulturministeriet inden fremsættelse i Folketinget vil adressere de problemstillinger, vi rejser i dette høringssvar.

Vores kommentarer til høringsnotatet omfatter følgende temaer.

1. Generelle kommentarer
2. Digitale tjenester, herunder "start-forfra", "catch-up" og NPVR
3. Videredistribution af andre tjenester
4. Afgift på TVOD-omsætning
5. Omsætning fra gensalg via tv-distributører

1) Generelle kommentarer

I den politiske debat forud for dette lovforslags tilblivelse har fokus været på de internationale aktører på det danske streamingmarked. Disse tjenesters (manglende) engagement i produktionen af dansk indhold er fra meningsdannere og ordførere blevet set som en trussel mod dansk kulturel sammenhængskraft, og hensigten har således været at få internationale aktører på det danske marked til at bidrage til finansieringen af dansk indholdsproduktion på samme måde, som danske aktører – og navnlig tv-distributører - allerede gør i dag.

Vi kan principielt støtte, at der gælder lige betingelser for alle aktører på det danske tv-marked. I det økosystem, som vi er en del af, bidrager vi med mere end

4,5 mia. kr. årligt til dansk indholdsproduktion i form af betaling til danske broadcastere og rettighedshavere. Ingen andre aktører er i nærheden af dette bidragsniveau.

Som vi læser udlægningen af medieaftalen, der ligger til grund for nærværende lovforslag, har det aldrig været hensigten, at tv-distributørerne skulle pålægges nye forpligtelser i tillæg til de anseelige bidrag, som de i forvejen yder.

Imidlertid må vi konstatere, at distributørerne med det foreliggende utilsigtede risikerer at blive ramt af nye og på sigt muligvis ganske betydelige forpligtelser til finansiering af dansk indhold.

Lovforslaget giver indtryk af en beklagelig mangel på forståelse for den produkt- og markedsudvikling, som tv-distributørerne gennem de seneste ti år har gennemført for at møde konkurrencen fra internationale og nye aktører. Det giver ikke længere mening at skelne mellem tv-pakker og streamingtjenester som to væsensforskellige markeds kategorier, idet tv-pakker i dag rummer de samme tjenester og funktionaliteter som fx en traditionel amerikanskejet streamingtjeneste men med den meget væsentlige forskel, at distributørernes tv-pakker er det finansielle livsgrundlag for dansk tv i dag.

DMD opfordrer derfor Kulturministeriet til at præcisere lovforslaget på en række punkter for at fjerne enhver tvivl om, at distributørerne ikke vil blive pålagt nye forpligtelser og afgifter i medfør af denne lov.

I de tilfælde hvor tv-distributørerne tilbyder adgang til egentlige filmtjenester som del af eller som tilvalg til en tv-pakke, antager vi, at tv-distributørernes omsætning herfra vil være undtaget for bidragspligt, fordi det vil have karakter af ren videredistribution, jf. afsnit to på side 19, og fordi tv-distributørerne ikke har "det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold", jf. lovforslagets §3, stk. 3.

2) Digitale tjenester, herunder start-forfra, catch-up og NPVR

Vi finder det positivt, at streamingtjenester baseret på traditionelt tv-indhold og tjenester med sport og nyheder som udgangspunkt er undtaget. Vi antager, at denne kategorisering som udgangspunkt også omfatter de on demand-tjenester, som tv-distributørerne videreformidler som del af en tv-pakke.

Tv-distributørerne tilbyder alle i dag tv-pakker med on demand-adgang til digitale tjenester som 'start-forfra' eller 'catch-up' baseret på lineært tv-indhold. Det er en konsekvens af den udvikling, der er sket på tv-markedet over de seneste mange år, hvor digitaliseringen har skabt nye muligheder, og hvor forbrugsmønstrene har

ændret sig væk fra lineært tv i traditionel forstand. Sådanne funktioner er helt uundværlige for at kunne tilbyde en moderne og attraktiv tv-distribution i dag.

Abonnementerne af tv-pakker har således via tv-boks, apps eller web-tv adgang til at se tidligere sendte programmer på et selvvalgt tidspunkt. I nogle tilfælde kan brugerne ved hjælp af en såkaldt NPVR (network personal video recorder), arkivere udsendelser til visning på et senere, individuelt valgt tidspunkt.

Imidlertid er der formuleringer i lovforslaget, som skaber unødigt tvivl om, hvorvidt tv-distributørernes on demand-udbud *baseret på traditionelt tv-indhold* helt utilsigtet *kan* blive omfattet af bidragspligt.

Ifølge lovforslaget, side 18 nederst og side 19 øverst, vil det således bero på en 'konkret vurdering', om 'start-forfra'- og 'catch-up'-tjenester de facto udgør on demand-audiovisuelle medietjenester:

"Det vurderes umiddelbart, at indtægt hidrørende fra en catch up- eller start forfra-service, hvor brugeren alene kan starte programmet forfra inden for programmets sendetid eller i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, ikke vil være omfattet af den bidragspligtige omsætning, idet servicen reelt ikke giver mulighed for at se programmet på et brugervalgt tidspunkt, jf. den foreslåede definition i § 3, nr. 2."

Det er uklart, hvad der menes med 'i nær sammenhæng'. Hvis der menes sening inden for samme døgn, som en udsendelse har været vist på en tv-kanal, er det en klart mere snæver definition, end der anvendes i målinger af seertal på liniært tv (flow-tv). Branchestandarden har i flere år været +7 dage, hvilket også anvendes ved målinger af seertal, dvs. antal seere på udsendelsestidspunktet, dem der ser inden for samme døgn, samt dem, der ser udsendelsen inden for en uge efter visning.

Faktum er, at de fleste tv-distributører giver adgang til at se indhold, fx nyheder, dokumentarer, reality, drama mv. fra de lineære kanaler i op til syv dage efter sendetidspunktet på flow-tv. Det vil således være naturligt og i overensstemmelse med markedsstandarden, hvis lovforslagets afgrænsning baserer sig på branchestandarden for tv-distribution og måling af seertal, så on demand-tjenester med adgang til lineært tv-indhold i op til syv dage efter visning vil være undtaget for bidragspligt.

DMD opfordrer Kulturministeriet til klart at definere, hvad der forstås ved formuleringen 'nær sammenhæng', og til at tydeliggøre, at gængse digitale

tjenester, der baserer sig på lineær programvirksomhed via tv-distributører, herunder 'start-forfra', 'catch-up' og NPVR, er undtaget fra bidragspligt, når de udspringer af lineær tv-distribution.

DMD vil desuden påpege de særlige forhold, der knytter sig til indhold fra bl.a. DR. Nogle distributører tilbyder adgang til indhold fra DR i op til 30 dage efter visning i overensstemmelse med de muligheder DR har for tilrådighedsstillelse på DRTV. Det er altså indhold, der er sendt som led i public service-aktivitet, men omvendt også indhold, der er tilgængelig ud over, hvad der måtte menes med visning '...i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen' og også ud over branchestandarden på syv dage for tv-distribution og seertalsmåling.

Det vil være meget uhensigtsmæssigt og imod lovens politiske intention, hvis tv-distributører risikerer at skulle betale kulturbidrag af public service-indhold, eftersom udøvelsen af public service-virksomhed er forsøgt eksplicit undtaget i §2, stk. 4.

Ligeledes ønsker DMD at påpege, at lovforslaget skaber unødigt usikkerhed om tv-kundernes adgang til at lagre udsendt indhold vha. NPVR-funktioner med henblik på at se udsendelsen på et selvvalgt senere tidspunkt. NPVR er en funktion, der udbydes af de enkelte tv-distributører, hvor indhold lagres i skyen i en længere periode, og hvor tv-kunderne selv kan vælge visningstidspunktet.

Hvis tv-distributørerne utilsigtet bliver straffet for disse brugerrettede on demand funktioner, herunder også adgangen til public service indhold, vil tv-distributørerne formentlig være nødsaget til at forsøge at fjerne eller indskrænke disse funktioner. Det vil forringe den brugeroplevede værdi af tv-pakker og vil i sidste ende føre til mindre forbrug og mindre efterspørgsel efter dansk public service indhold, som medieforliget og kulturbidragsloven netop har til formål at styrke.

3) Videredistribution af andre tjenester

Vi finder det positivt, at omsætning fra 'ren videredistribution' af andre udbyderes on demand-audiovisuelle medietjenester er undtaget, jf. lovbemærkningerne på side 19

Imidlertid er det ikke tydeligt i lovforslaget, hvad det vil sige at "videredistribuere og give adgang til en on demand-audiovisuel medietjeneste fra udbyderen virksomhed B gennem virksomhed As platform" når der skal være tale om 'ren videredistribution', og når undtagelsen samtidig er tiltænkt "indtjening hidrørende

fra tjenester, som de ikke har redaktionelt ansvar for og derfor ikke er udbydere af i nærværende lovforslags forstand.”, jf. side 19.

Dette skal ses i lyset af tidligere afgørelser fra Radio- og TV-nævnet, som synes at pege i retning af, at tærsklen for, hvornår redaktionelt ansvar foreligger, er meget lav. Disse afgørelser indikerer, at fx. genre- og temaopdeling af indhold, som videredistribueres for at sikre kunderne en brugervenlig navigation, i sig selv statuerer redaktionelt ansvar.

Lovforslaget rejser således usikkerhed om, hvorvidt omsætning fra at tv-distributørerne gør andre streamingtjenesters tjenester tilgængelig igennem sine egne platforme, er bidragspligtig. Det gælder især film- og serietjenester samt arkivtjenester, som i nogle tilfælde gøres tilgængelig på tv-distributørernes egne platforme, fx ved at indholdet er søgbart på tv-distributørens platform, og/eller ved at kunden kan se indholdet igennem tv-distributørens platform.

Hvis en kunde med fx Netflix og TV 2 Play i sin pakke vælger at søge efter film i kategorien 'familiedrama', vil søgeresultatet udløse henvisning til film sendt på flow-tv på lige fod med film i Netflix og TV 2 Play rangeret efter relevans, aktualitet eller anden sortering. Disse digitale funktioner har til formål af skabe nem og brugervenlig adgang til det samlede indholdsudbud i tv-pakker, der indeholder kombinationer af flow-kanaler og selvstændige streamingtjenester.

Samarbejdet mellem tv-distributører og streamingtjenester består således ikke længere kun i at inkludere adgang til fx Netflix eller TV 2 Play i en tv-pakke med indhold fra lineært tv. I mange tilfælde sker der en dybere dataintegration mellem tv-distributører og streamingtjenester, så tv-kunderne har adgang til at søge efter indhold i tv-pakkens *samlede* indhold, altså på tværs af flow-kanaler og streamingtjenester. Dette igen for at skabe en tidssvarende brugeroplevelse for tv-kunderne, der afspejler digitaliseringens muligheder og de ændrede forbrugsmønstre i retning af mere on demand tv-forbrug..

Lovforslaget afspejler således ikke i tilstrækkelig høj grad den udvikling, der er sket på tv-markedet over de sidste mange år, hvor digitaliseringen har skabt nye muligheder, som er helt uundværlige for at have en moderne og attraktiv tv-distribution i dag.

DMD opfordrer Kulturministeriet til at præcisere ordlyden i lovforslaget, så tv-distributører ikke utilsigtet pålægges bidragspligt som følge af en for udvidet – og i DMD's optik forkert – fortolkning af begrebet 'redaktionelt ansvar', der straffer tv-

distributørerne for at skabe en god kundeoplevelse til trods for, at der i bund og grund er tale om ren videredistribution af indhold, som andre aktører har udvalgt.

DMD opfordrer samtidig til, at det præciseres, at undtagelsen af omsætning fra videredistribution også omfatter tilgængeliggørelse på tv-distributørernes egne platforme, ved at indholdet er søgbart på tv-distributørens platform og/eller ved at kunden kan se indholdet igennem tv-distributørens platform, uanset om dette måtte statuere redaktionelt ansvar.

Hvis det modsatte skulle være tilfældet, vil det uvægerligt medføre dyrere tv-pakker og heraf følgende færre tv-kunder og i sidste ende mindre efterspørgsel efter dansk produceret public service-indhold, som medieforliget og kulturbidragsloven netop har til formål at styrke.

4) Afgift på TVOD-omsætning

DMD er uforstående over for, at man med lovforslaget vil lægge bidragsforpligtelse på omsætning fra TVOD-tjenester. TVOD er en digital videreførelse af en mere end 40 år gammel forretningsmodel, hvor film og tv-serier på baggrund af veletablerede aftaler mellem distributører, producenter og rettighedshavere udlejes til visning for private. Dette salgsvindue bidrager allerede til finansiering af dansk indholdsproduktion og film.

De danske tv-distributører tilbyder alle leje af film til kunder, der abonnerer på en tv-pakke, og omsætningen herfra vil dermed kunne omfattes af lovforslagets bestemmelse om bidragspligt. AVMS-direktivet fastslår, at tjenester, der pålægges en bidragspligt, på ikke-diskriminerende vilkår skal have mulighed for at søge støtte fra de midler, der hidrører fra kulturbidragsordningen.

DMD anser det ikke som proportionalt, at distributører således skal vælge mellem at betale kulturbidrag eller ændre forretningsmodel og begynde at investere i indholdsproduktion mhp. at søge støtte fra den centrale fond.

5) Omsætning fra gensalg via tv-distributører

Danske Mediedistributører anbefaler, at streamingtjenesters omsætning fra gensalg gennem tv-pakker med public service indhold undtages for bidragspligt. Jf. ministerens svar på spm 84 af 19/6 vil en sådan undtagelse være i overensstemmelse AVMS-direktivet.

Af lovbemærkningerne på side 16 udtrykkes der bekymring for, om det vil føre til, at streamingtjenester skifter forretningsmodel for at undgå bidragsforpligtelse.

DMD anser denne bekymring for misforstået og ensidig af to grunde:

- 1) Ved at undtage salg gennem tv-pakker, kan man fremme markedet for tv-pakker, hvor public service-indhold er helt centralt placeret, eftersom tv-pakker således ikke vil blive ramt af den prisstigning, som følge af overvæltning af kulturbidraget på detailpriserne. En undtagelse af omsætning fra gensalg af streamingtjenester via tv-distributører vil således styrke distribution af public service-indhold.
- 2) Det vil være en direkte fordel for public service-tv, hvis streamingtjenesterne – stik mod deres primære forretningsmodel – skulle vælge alene at tilbyde deres tjenester som del af tv-pakker. I så fald ville kommercielle streamingtjenester kun være tilgængelig i tv-pakker, der netop har distribution af public service-tv som sin grundlæggende platform. Såfremt lovforslagets spådom skulle gå i opfyldelse vil konsekvensen være en klart styrket distribution af public service-indhold, og det er faktisk i overensstemmelse med det overordnede formål med medieaftalen og kulturbidragsloven.

DMD forventer, at kulturbidragsloven vil medføre prisstigninger på både de tjenester, som sælges direkte til forbrugerne, og tv-pakker, der inkluderer streamingtjenester, såfremt den gennemføres som beskrevet i udkastet.

Hvis disse prisstigninger fører til opsigelse fra blot 10.000 tv-kunder (ca. 0,5 pct. af det nuværende antal kunder), forventes tabet for tv-markedet at være af samme størrelsesorden som kulturbidragets provenu (fra tv-markedet). Regneeksemplet viser, hvordan blot få ændringer i tv-markedets dynamik kan få utilsigtede og skadelige konsekvenser for balancen i det kreative økosystem, som nærværende lovforslag forsøger at styrke.

DMD vil i øvrigt henlede opmærksomheden på, at der ved en ændring i ophavsretsloven i juni 21 blev indført en særlig redistributionsafgift for gensalg af streamingtjenester. Afgiften, som går til rettighedsorganisationen Copydan og er enestående i EU, har form af et månedligt gebyr pr. kunde pr. streamingtjeneste, som indgår i en tv-pakke.

Til Kulturministeriet

Sendt elektronisk til mebu@kum.dk og mrth@kum.dk med kopi til kum@kum.dk.

29. februar 2024

Høringssvar vedrørende forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Danske Medier har med tak modtaget Kulturministeriets høringsbrev af 2. februar 2024 med opfordring til at komme med bemærkninger til det reviderede forslag til kulturbidragsloven.

Med det reviderede lovforslag foreslås en række præciseringer af de foreslåede bestemmelser i kulturbidragsloven §§ 4, 5 og 10. Disse ændringer vedrører den nærmere fastsættelse og opkrævning af kulturbidraget sammen med det foreslåede tilsyn med reglerne, der forankres i Slots- og Kulturstyrelsen.

Danske Medier finder principielt, at enhver yderligere beskatning af medievirksomhederne er uønskelig, og at hensynet til de publicistiske mediers udbredelse og demokratiske funktion i samfundet er vigtigere end marginale forøgelse af skatteprovenuet.

Mediebranchen står overfor ekstremt svære tider, hvor en række ydre forhold sammen med Tech-giganternes uregulerede indhug i annoncemarkedet betyder, at mange medievirksomheder går en økonomisk usikker fremtid i møde. I foreningens optik er skat på medier en skat på den demokratiske samtale, og Danske Medier kan derfor ikke støtte forslaget om, at kulturbidraget skal finansieres af danske medievirksomheders omsætning.

Danske Medier støtter dog intentionen i mediaaftalen om at Danmark, som et meget lille sprogområde i en stærkt globaliseret medieverden, er nødt til politisk at understøtte det dansksprogede medieindhold, hvis dette også i fremtiden skal bibeholde en fremtrædende plads hos de danske mediebrugere.

Fortsat behov for præcisering og målretning af virkningsområdet for kulturbidraget

Med det reviderede forslag er det blevet yderligere specificeret, hvordan medietjenesteudbyderne kan foretage de nødvendige investeringer i nyt dansk indhold for at opfylde kravene, ligesom det foreslås, at medietjenesteudbyderen kan fordele investeringerne i nyt dansk indhold over en 3-årsperiode i gennemsnit. Det udestår dog fortsat at få afklaret, hvornår det sproglige kriterium præcist opfyldes, idet det ikke er tydeligt defineret, om den fornødne investering i dansk indhold alene retter sig mod sproget i den færdige produktion eller i det øvrige produktionsmateriale.

Danske Medier bemærker, at den foreslåede sats på 2 pct. er rimelig, og støtter forslaget om, at medietjenesteudbydere, der investerer under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark i nyt dansk indhold, i tillæg til bidraget skal betale et årligt tillægsbidrag på 3 pct. af deres

bidragspligtige omsætning jf. § 4, stk. 2. Danske Medier støtter hertil forslaget om, at omsætning hidrørende fra traditionel lineær programvirksomhed ikke omfattes af bidragspligten, jf. § 3, da man på denne måde er med til at sikre, at lovgivningens effekt målrettes de tiltænkte aktører.

Foreningen bemærker, at mange af de tekstbaserede danske medievirksomheder i forskellig grad arbejder med audio-visuelle tiltag, og at sådanne accessoriske add-ons nødvendigvis ikke må føre til, at de omfattes af Kulturbidragsloven. Det bør således fortsat være muligt for danske medievirksomheder at have lyd- og billedindhold som en del af deres produktportefølje, uden at de hermed omfattes af kulturbidraget. Dette bør tydeliggøres i lovgivningen, så det sikres, at den alene omfatter de tiltænkte virksomheder.

For at præcisere og målrette lovgivningen mere nøjagtigt, mener foreningen derfor, at det fortsat er afgørende at inkludere tydeligere afgrænsninger i loven, der specifikt identificerer streamingtjenester som de omfattede enheder inden for Kulturbidragsloven. Dette er endnu ikke blevet tydeliggjort med de foreslåede kriterier for investering i nyt dansk indhold.

Det er i den sammenhæng glædeligt, at danske udbydere af Public Service-indhold fortsat undtages fra lovens krav, da disse udbydere i høj grad producerer og sender dansksproget medieindhold. Hermed sikres det, at det i praksis hovedsageligt er udenlandske udbydere af streamingtjenester, som omfattes i overensstemmelse med kulturbidragets hovedformål om at fremme dansk audiovisuelt indhold.

I forlængelse heraf noterer foreningen også med tilfredshed, at forslaget fortsat ikke omfatter indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed, der er gjort tilgængeligt via on demand-audiovisuelle medietjenester.

Tilsynet med reglernes overholdelse

Afslutningsvist bemærker foreningen, at forslaget om en fire ugers klagefrist til Slots- og kulturstyrelsen over afgørelser om kulturbidrag er rimelig og flugter med de sædvanlige klagefrister på radio- og fjernsynsområdet. Det vil samtidigt styrke virksomhedernes retssikkerhed, at der lægges op til, at afgørelserne kan tillægges opsættende virkning i tilfælde af klage, hvorfor foreningen kan støtte denne del af forslaget.

Danske Medier står naturligvis til rådighed, såfremt ovenstående bemærkninger ønskes uddybet. Henvendelser herom kan rettes til juridisk konsulent Rasmus G. Madsen på rgm@danskemedier.dk eller telefon 92 15 10 29.

Med venlig hilsen

Danske Medier

Marianne Bugge Zederkof

Konstitueret adm. direktør

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Att.: Mette Bundvad og Rebecca Thorengaard
Pr. e-mail: mebu@kum.dk; mrth@kum.dk; cc: kum@kum.dk

1. marts 2024

Høring over forslag til lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven) - (KUM Id nr. 150138)

Tak for muligheden for at kommentere denne høring. Vi har følgende bemærkninger:

Kommentarer til § 10, stk. 4, i lov om visse medieudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven)

Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om medietjenesteudbydere udlevering af dokumenter m.v. og afgivelse af skriftlige udtalelser, herunder udtalelse fra revisor om egne arbejdsgange og egen uafhængighed...

Revisorer kan give sikkerhed via afgivelse af erklæringer: Revisor giver ikke udtalelser, og det kunne med fordel præciseres, hvilke(n) erklæring(er) kulturministeren kan kræve, så der i lovtæksten er klarhed herom.

Bemærkninger til lovforslaget

5, afsnit 8

Høj grad af sikkerhed kunne med fordel tilføjes, hvis det kan lade sig gøre at formulere sådan en erklæring. Vi kan ikke læse, hvad princip 7 omfatter, men det bør tjekkes, om det er muligt at afgive en erklæring med høj grad af sikkerhed i overensstemmelse med princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl. Det kunne være, at en anden erklæringstype er mere hensigtsmæssig.

6, afsnit 4

Vi har svært ved at forstå, hvorfor medietjenesteudbydere, der ikke anvender kalenderåret som regnskabsår, vil skulle periodisere deres omsætning anderledes i forbindelse med opkrævningen af bidraget end i deres årsregnskaber. Når medietjenesteudbyderen skal følge samme regnskabspraksis som ved udarbejdelse af årsregnskabet, jf. § 8, stk. 2, vil periodiseringen foregå på samme måde med en anden periode.

6, afsnit 5 (gentagelse)

Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om medietjenesteudbydere udlevering af dokumenter m.v. og afgivelse af skriftlige udtalelser, herunder udtalelse fra revisor om egne arbejdsgange og egen uafhængighed...

Revisorer kan give sikkerhed via afgivelse af erklæringer: Revisor giver ikke udtalelser, og det kunne med fordel præciseres, hvilke(n) erklæring(er) kulturministeren kan kræve, så der i lovtæksten er klarhed herom.

FSR – danske revisorer
Slotsholmsgade 1, 4. sal
DK - 1216 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Til § 5

Afsnit 5 (gentagelse)

Vi har svært ved at forstå, hvorfor medietjenesteudbydere, der ikke anvender kalenderåret som regnskabsår, vil skulle periodisere deres omsætning anderledes i forbindelse med opkrævningen af bidraget end i deres årsregnskaber. Når medietjenesteudbyderen skal følge samme regnskabspraksis som ved udarbejdelse af årsregnskabet, jf. § 8, stk. 2, vil periodiseringen foregå på samme måde med en anden periode.

Vi bistår gerne med dialog om valg af erklæring om egne arbejdsgange og uafhængighed mv., og hvis vores bemærkninger giver anledning til spørgsmål eller uddybning, står vi naturligvis gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Kasper Frølich Kristensen
Fagchef for revision og regnskab, statsaut. revisor

Fra: 19kontor@rigsrevisionen.dk
Til: mebu@kum.dk; mrt@kum.dk
Cc: kum@kum.dk
Emne: Høringssvar vedr. forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven), §4, 5 og 10 (KUM Id nr.: 150134)
Dato: 7. februar 2024 08:12:40
Vedhæftede filer: [image001.png](#)

Kulturministeriet har den 2. februar 2024 sendt lovforslag om medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur i høring.

Ministeriernes forpligtelse til at høre Rigsrevisionen er fastlagt af rigsrevisorloven, §§ 7 og 10 (Lovbekendtgørelse nr. 101 af 19/01/2012) og angår revisions- og/eller regnskabsforhold, der kan have betydning for Rigsrevisionens opgaver.

Vi har gennemgået lovforslaget og kan konstatere, at det ikke omhandler revisions- eller regnskabsforhold i staten eller andre offentlige virksomheder, der revideres af Rigsrevisionen.

Vi har derfor ikke behandlet henvendelsen yderligere.

Med venlig hilsen

Mette E. Matthiassen
Specialkonsulent

Landgreven 4
DK-1301 København K

Tlf. +45 33 92 84 00
Dir. +45 33 92 85 73
mem@rigsrevisionen.dk

www.rigsrevisionen.dk

Læs om Rigsrevisionens behandling af personoplysninger [her](#)

Fra: Mette Bundvad <mebu@kum.dk>

Sendt: 2. februar 2024 10:15

Til: Erhvervsstyrelsen CKR <letbyrder@erst.dk>; stikri@em.dk; Mikkel Nyborg Petersen (EM-DEP <miy@em.dk>); Rigsrevisionen <info@rigsrevisionen.dk>; Digitaliseringsklar lovgivning - høring <klarlovgivning@digst.dk>; nifla@fm.dk; Finansministeriets postkasse <fm@fm.dk>; Nanna Vejen Snitkjær <nvh@kfst.dk>; 1 - KFST Officiel hovedpostkasse <kfst@kfst.dk>; xxdene@jm.dk; forvaltningsretskontoret@jm.dk; Justitsministeriet <jm@jm.dk>; Katja Cecilie Rottensten Kofoed <KKO@skm.dk>; Sune Fomsgaard <SF@skm.dk>; Helena Elisabeth Ravn <HR@skm.dk>; Skatteministeriet <skm@skm.dk>; SLKS hovedpostkasse <post@slks.dk>; Rebecca Thorengaard <mrth@kum.dk>

Emne: Fremsendelse af høring: Høring over forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven), §4, 5 og 10 (KUM Id nr.: 150134)

Hermed fremsendes høring over forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven), §4, 5 og 10.

Der er frist for afgivelse af høringssvar fredag den 1. marts 2024.

Høringssvar bedes sendes til Mette Bundvad (mebu@kum.dk) og Rebecca Thorengaard mrth@kum.dk med kopi til kum@kum.dk.

Se i øvrigt vedhæftede.

Med venlig hilsen

Mette Bundvad

Specialkonsulent

Analyse og Internationale Forhold

Kulturministeriet

Nybrogade 2

1203 København K

| mebu@kum.dk | www.kum.dk

Fra: [Yusra Rahim](#)
Til: [Mette Bundvad](#); [Rebecca Thorengaard](#)
Cc: [Kulturministeriet](#)
Emne: Henvendelse fra Forbrugerombudsmanden (sagsnummer: 24/01433)
Dato: 7. februar 2024 14:19:44

Forbrugerombudsmanden har modtaget Kulturministeriets høringsbrev af 2. februar 2024 med anmodning om eventuelle bemærkninger til jeres forslag til lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven), §4, 5 og 10.

Forbrugerombudsmanden har ikke bemærkninger.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Yusra Rahim

Stud.jur.

E-mail: yra@forbrugerombudsmanden.dk

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 4171 5151

Se vores privatlivspolitik på
forbrugerombudsmanden.dk

Fra: [Forbrugerrådet Tænk Høring](#)
Til: mebu@kum.dk; mrth@kum.dk
Cc: kum@kum.dk
Emne: SV: Fremsendelse af høring: Høring over lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven), §4, 5 og 10 (KUM Id nr.: 150131)
Dato: 6. februar 2024 10:36:46
Vedhæftede filer: [image003.png](#)

Forbrugerrådet Tænk vurderer, at denne konkrete høring ligger uden for vores for tiden prioriterede arbejdsområder og vil derfor undlade at forholde os hertil. Forbrugerrådet Tænk kan således ikke tages til indtægt for at støtte forslaget eller for at gøre det modsatte. For en god ordens skyld skal det understreges, at Forbrugerrådet Tænk stadig er interesseret i at modtage høringer inden for området.

Med venlig hilsen

Marie Frank-Nielsen

SENIORJURIST

T +45 7741 7741

W taenk.dk

Forbrugerrådet Tænk

Ryesgade 3A, 2. th. | 2200 Kbh. N

Fra: Mette Bundvad <mebu@kum.dk>

Sendt: 2. februar 2024 10:09

Cc: Rebecca Thorengaard <mrth@kum.dk>

Emne: Fremsendelse af høring: Høring over lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven), §4, 5 og 10 (KUM Id nr.: 150131)

Nogle personer, der har modtaget denne meddelelse, modtager sjældent mails fra mebu@kum.dk. [Få mere at vide om, hvorfor dette er vigtigt](#)

Hermed fremsendes høring over forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven), §4, 5 og 10.

Der er frist for afgivelse af høringssvar fredag den 1. marts 2024.

Høringssvar bedes sendes til Mette Bundvad (mebu@kum.dk) og Rebecca Thorengaard mrth@kum.dk med kopi til kum@kum.dk.

Se i øvrigt vedhæftede.

Med venlig hilsen

Mette Bundvad

Specialkonsulent
Analyse og Internationale Forhold
Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

| mebu@kum.dk | www.kum.dk

Dato: 22. februar 2024

Sag: MTF-24/01604

Sagsbehandler: /ANKU

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens høringssvar på lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Konkurrencerådet udgør en samlet uafhængig konkurrencemyndighed. De følgende bemærkninger afgives udelukkende som uafhængig konkurrencemyndighed:

**KFST – Uafhængig konkurrence-
myndighed**

Da høringen vedrører lovforslaget om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven), henviser Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i sin helhed til styrelsens tidligere høringssvar af d. 11. september 2023, på høringen af Kulturbidragsloven, da lovens senere ændringer ikke har givet anledning til øvrige bemærkninger.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tidligere høringssvar af d. 11. september 2023 er gengivet i sin helhed nedenfor, fra side 2 og frem.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens høringsvar på lovforslag om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Konkurrencerådet udgør en samlet uafhængig konkurrencemyndighed. De følgende bemærkninger afgives udelukkende som uafhængig konkurrencemyndighed:

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker indledningsvist, at det er vigtigt, at ordningen i lovforslaget ikke giver en konkurrenceforvridning mellem de medietjenester, der er omfattet af lovforslaget, og de medietjenester, der ikke er omfattet af lovforslaget. Dette gælder både ift. at skulle betale kulturbidraget og den efterfølgende fordeling af kulturprovenuet. I den forbindelse er det vigtigt at bemærke, at fordelingen af kulturprovenuet bør ske på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.

Skævvridning af konkurrencen

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer, at der er en generel risiko for forvridning af konkurrencen mellem medietjenesteudbydere, når nogle medietjenesteudbydere er undtaget (helt eller delvist) fra at betale kulturbidrag, mens andre medietjenesteudbydere skal betale kulturbidraget. Denne risiko forøges yderligere, når de undtagne virksomheder har de bedste forudsætninger for at kunne søge Public Service-puljens midler, da der herved vil ske en de facto omfordeling af midler mellem konkurrerende medietjenesteudbydere.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker endvidere, at fordelingen af kulturprovenuet til Public Service-Puljen¹ kan forvride konkurrencen mellem de medietjenesteudbydere, som er kvalificeret til at modtage støtte fra Public Service-Puljen, og dem, som ikke er.

- Det er et grundlæggende krav for at kunne kvalificere sig til Public Service-Puljen, at medietjenesteudbyderen kan sende sit program igennem en tv-kanal, som når mindst 50 pct. af de danske husstande.²
- Der kan ikke ydes støtte til tv-programmer, der alene distribueres via internettet.³
- Medietjenesteudbyderen behøver ikke selv "eje" en sådan kanal (det gælder fx for nogle on demand tjenesteudbydere), men kan opfylde kravet ved at indgå en aftale med en anden medietjenesteudbyder, der opfylder kravet. I dette tilfælde gælder, at det støttede program skal gøres tilgængeligt på en kanal, som opfylder

¹ Den endelige fordeling er ikke bestemt, men lovforslaget ligger op til at 20 pct. af provenuet af kulturbidraget skal gå til Public Service-puljen.

² Jf. (BEK nr. 1579 af 27/12/2014) Bekendtgørelsen om tilskud til produktion af dansk public service tv (Public Service-Puljen), § 2, stk. 1. Herefter omtalt som "BEK nr. 1579 af 27/12/2014".

³ Jf. §2 stk. 3 i BEK nr. 1579 af 27/12/2014.

Public Service-Puljens krav, senest 12 måneder efter, at det støttede program gøres tilgængeligt på en on-demand tjeneste.⁴

Selvom alle medietjenesteudbydere dermed i princippet kan søge puljen, kan sådanne krav i praksis afholde medietjenesteudbydere fra at søge puljen, da betingelsen for at kunne søge støtten medfører, at medietjenesteudbyderen gør sit støttede program tilgængeligt igennem en konkurrents tv-kanal. Dette kan således udvande fordelene ved at kunne udbyde eksklusivt indhold og potentielt styrke konkurrenten og forudsætter herudover, at en konkurrent, som er kvalificeret til at vise Public Service indhold, vil være villig til at samarbejde med medietjenesteudbyderen. Dermed er det uklart, hvorvidt on demand medietjenesteudbydere kan og vil ansøge om denne støtte. Såfremt nogle medietjenesteudbydere ikke kan eller ikke har incitament til at søge støtten, vil en fordeling af kulturprovenuet til Public Service-Puljen føre til en skævvridning af konkurrencen til fordel for de medietjenesteudbydere, som lever op til Public Service-Puljens krav. Dette skal særligt ses i lyset af, at mange af de medietjenesteudbydere, der lever op til Public Service-Puljens krav, ikke skal betale kulturbidraget, og dermed ikke bidrager med finansiering til puljen.

Det bemærkes også, at ordningen også vil give fordele til det medieindhold, der distribueres på andre måder end via internettet. Dermed svækkes konkurrencen, idet internettet er den distributionsform, der har de laveste adgangsbarrierer.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker yderligere, at det er vigtigt at de filmstøttepuljer, som tildeles kulturprovenuet, også kan søges af de medietjenesteudbydere, der er omfattet af loven, for at undgå en skævvridning af konkurrencen.

Tvivlsomt incitament til at investere i dansk indhold

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker, at der er en betydelig risiko for at incitamentet til at investere i dansk indhold ikke øges i særlig grad, såfremt det ikke fremgår åbenlyst for de respektive medietjenesteudbydere, hvor stor en investering de skal foretage årligt for at undgå tillægsbidraget.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker at det er uklart, hvad der menes med "nyt" dansk indhold. Styrelsen anbefaler, at der i loven tages hensyn til, at indhold ikke nødvendigvis finansieres på ét tidspunkt. Såfremt dette hensyn ikke tages, kan loven skabe en forskelsbehandling af opgørelserne af de omfattede medietjenesteudbyderes investeringsniveauer.

Øvrige bemærkninger

⁴ Jf. §2 stk. 2 i BEK nr. 1579 af 27/12/2014.

Det er uklart, hvorvidt støtte modtaget fra Public Service-Puljen eller filmstøtteordningerne indgår i medietjenesteudbydernes investeringsniveau. Såfremt disse støtter medregnes i investeringsniveauet, vil dette også i sig selv give en betydelig skævvridning af konkurrencen. Modtagere af støtten vil derved skulle investere en mindre del af deres omsætning i nyt dansk indhold for at undgå at blive omfattet af tillægsbidraget, sammenlignet med medietjenesteudbydere, som ikke modtager støtten.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til lovforslaget, at *"indtægt hidrørende fra en catch up- eller start forfra-service, hvor brugeren alene kan starte programmet forfra indenfor programmets sendetid, eller i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, ikke vil være omfattet den bidragspligtige omsætning."* (styrelsens understregning). Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker, at det fremgår uklart, hvad der menes med *"nær sammenhæng"*. Styrelsen bekendt definerer Kantar, at et program er vist som lineært tv, hvis det er set op til en uge efter visningen på en tv-kanal. Hvis samme fremgangsmåde anvendes i forbindelse med opgørelsen af bidragspligtig omsætning, kan det betyde, at en relativt stor del af nogle aktørers omsætning undtages fra deres bidragspligtige omsætning, selvom det ikke kan udelukkes, at forbrugerne udelukkende ser indholdet forskudt igennem en streamingtjeneste. Dette kan således medføre en skævvridning af konkurrencen. Derfor anbefaler Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at *"nær sammenhæng"* omfatter en meget kort tidsperiode i forbindelse med visningen på en tv-kanal.

Lovforslaget har til hensigt også at omfatte medietjenesteudbydere, der giver adgang til deres indhold imod at afgive data som modydelse. Det er uklart for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, hvordan *"data som modydelse"* indgår i den bidragspligtige indkomst for en medietjenesteudbyder. Dette kan medføre en skævvridning af konkurrencen mellem udbydere, der får betaling via data, og udbydere, der ikke gør.

Endelig fremgår det af forarbejderne til lovforslaget, at det *"alene er investeringer i produktion og koproduktion af nye danske film, serier og dokumentarer, som kan medregnes i medietjenesteudbydernes opgørelse af deres årlige investeringsniveau."* (styrelsens understregning). Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker hertil, at dette kan skabe en forvridning ift. andre typer af produktion og investeringer og innovation heri, som disse medietjenesteudbydere ellers ville kunne have investeret i, for at bidrage til produktionen af dansk indhold, herunder talkshows.

MOTION PICTURE ASSOCIATION EMEA

Brussels, 1 March 2024

To: mebu@kum.dk and mrth@kum.dk, with kum@kum.dk in copy

RE: MPA submission to public consultation on Proposal for a law on certain media service providers' contributions to the promotion of Danish culture (the Cultural Contribution Act)

Sir/Madam:

Thank you for inviting stakeholders to once again express their views on the new draft Act on the contribution of certain media service providers to the promotion of Danish culture (Kulturbidragsloven).

The Motion Picture Association serves as the global voice and advocate of the international film, television, and streaming industry. Our members are Walt Disney Studios Pictures, Netflix Studios, LLC, Paramount Pictures Corporation, Sony Pictures Entertainment Inc., Universal City Studios LLC, and Warner Bros. Discovery.

We would like to convey our concerns about some restrictive provisions of the new media bill that set out the investment conditions for media services, as they present obstacles and constraints to the freedom to provide services in Denmark¹.

The foreseen financial contribution seems restrictive and discriminatory against non-domestic media services

The European Commission highlighted in its TRIS comments on the previous notified draft law that “introducing financial obligations in the form of a direct investment or a financial contribution to a film fund (whether as a general obligation or sub-quota) that relate solely to national cinematographic films and audiovisual activities, or national language works are likely not consistent with the AVMSD which requires such contributions be to European work”. Yet, the amendment to the bill further distances it from the AVMSD’s purpose, making the obligation more

¹ Restrictions on the establishment of service providers are considered contrary to the [principle](#) of free movement of services.

MOTION PICTURE ASSOCIATION EMEA

Avenue des Arts 46, 1000 Brussels, Belgium • +32 2 7782711 • www.mpaeurope.org

restrictive as it now requires the presence of Danish in every production². We kindly remind the authorities of the Commission's call for justification as "any obligations exclusively benefiting 'new Danish content' should be justified and proportionate under the relevant provisions of the Treaty on the Functioning of the European Union". We would also respectfully ask for the definition to be flexible and fit for purpose to best support the creation of a wide range of European works.

Principle of non-discrimination

In addition to the obligation for the Danish language to be present in all the audiovisual productions, they must also meet one of the following requirements: more than 50% of the production budget is consumed in Denmark; or more than 50% of the production's recording take place physically in Denmark. We believe this is discriminatory and contrary to EU law, specifically with regard to the internal market rules and particularly to the freedom of establishment and freedom to provide services. This requirement, as the Commission stressed in its TRIS comments, may put production companies that operate in the Danish language or are of Danish origin, most likely based in Denmark, at an advantage over foreign companies established in other territories, who must make special efforts to meet the criteria. It also is restrictive for Danish producers who may wish to produce more generally across the EU.

Furthermore, Recital 36 of AVMSD sets out that Member States must ensure that non-domestic AV services that are required to contribute to national film funding schemes can benefit in a non-discriminatory way from those film funding schemes. As commented by the European Commission, it is currently not known whether the current schemes will be adjusted and, therefore, it is not possible to assess on what conditions and who the ultimate beneficiaries of the funds will be. If the currently applicable schemes remain unchanged, it is highly unlikely on demand video services paying a levy will be able to utilize them given the applicable conditions. Therefore, we respectfully suggest adjusting the conditions in a way that ensures that non-domestic providers, and specifically streaming services, can access the funds.

Principle of proportionality

Considering the two aforementioned aspects together with the suggested high financial obligation rate (in practice a minimum of 7% of the annual taxable turnover of a media service provider in Denmark³), we believe the bill does not meet the requirements of proportionality. Moreover, this situation is not only counterintuitive but also seems paradoxical as the law will be more onerous for VOD services that already invest in Danish content without any obligation, but do not meet the 5% threshold of qualifying investments. The scale of their investment could be for a wide range of reasons (and may vary from year to year) – for example, it may be a new entrant service or a service that has not generated any profits in a particular year. As such the proposed model could lead to (1) companies choosing to invest less (e.g. zero) in the promotion

² All the Danish content must have 75% of the production material in Danish and meet an additional requirement, when in the previous law, in order for investments to qualify as investments in Danish content, at least 75% of the production titles must have Danish as their 'main language'.

³ 5% optional direct investment optional plus the 2% fixed contribution to the film fund for all media service providers. Taken to the extreme, we can find media service providers paying a 5% levy and investing up to 4.99% which is not taken into account for the financial obligation.

of Danish audiovisual content, to have a lower total obligation than those exceeding 5% and (2) constitute a new barrier and restriction to the freedom to provide services in Denmark, in particular for new services.

Furthermore, the requirement for a baseline fee and additional fees based on investment percentages would disproportionately affect smaller VOD services. This would likely discourage innovation and competition and cause stagnation in market development and diversity of services, ultimately limiting consumer choices. The 5% investment threshold (which removes the obligation to pay an additional 3% of revenue) may lead to inefficient spending, where VOD services invest just enough to avoid the additional fee, rather than investing in projects that genuinely enhance the local film industry. This possible “tick-box” approach could result in content lacking full entrepreneurial support.

Impact assessment

The draft bill does not seem to consider the likely inflationary effect or the legal uncertainty that may arise following a potential legislative change, which can jeopardize the attractiveness of Denmark to carry out new productions. Further, it also fails to recognize that levies can have a distortive effect on the market, and could lead to increased costs. Additionally, direct investments imply a higher entrepreneurial effort than a levy since the financial involvement and risk is greater, as recognized in the EU Commission’s guidelines⁴ – no other EU country attributes different values to investments and levies. Introducing this ‘factor’ will further likely demotivate companies from investing directly in content, and thereby fail to meet the ambition of the Danish industry today, which aspires to welcome new investors.

We respectfully submit that the Danish government, before introducing a financial obligation, should cautiously conduct a proper analysis of the effects of the obligation on the film and TV industry rooted in the current and future realities of the market.

More safeguards and greater flexibility are required that ensure a positive impact on the audiovisual sector while being in line with the AVMSD.

Furthermore, we consider that there are additional and essential measures to be taken into account to make the financial contribution obligation more proportionate and non-discriminatory. This would ensure that the promotion of European works does not undermine the market development, diversity of services and allow for the entry of new players into the market.

Thematic exemption

We welcome the exemption for on-demand audiovisual service with low turnover and low audience, which is mandated by AVMSD. We also note that the government, following Article 13(6) of the AVMSD, introduced an exemption for companies providing only media services for library or educational purposes. However, we would like to request the scope of this exemption to be broadened to also capture other media service providers to which the obligations would be

⁴ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0707\(03\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0707(03)&from=EN)

impracticable of unjustified by reason of their nature or theme, as there is no logical role for Danish content in such thematic content offerings.

Flexibility of any direct investment obligation

We welcome the diverse array of content types eligible for investment under the financial obligation, recognizing that sports and news are the sole exceptions not encompassed within the definition of Danish content. Moreover, in addition to allowing services to invest in different manners to comply with direct investment obligations such as all forms of co-productions, content commissioning or licensing/acquisition among others, other types of investment such as marketing, theatrical distribution and investments in training, infrastructure development and localization costs should be included in the law. This greater flexibility will allow for a more organic growth, more alignment with the business models and practices of individual media service providers, which may have legitimate business reasons for engaging in investments in one category over another.

Definition of "new" Danish films, series and documentaries

The draft bill sets out that investments must be in new Danish films, series and documentaries and specifies that "it is considered an investment in new content when the investment is made in content production before the production is fully realized and has resulted in a final and thus existing product". We would like to request that, in order to allow providers to choose content best fitted for their service, the definition also includes all already produced works, or works produced up to 5 years prior to enable greater circulation of Danish works by allowing investments within the first full exploitation circle. Acknowledging that licensed older works equally contribute to the ecosystem and provide funding for the production of new works is in line with provisions of Art. 13(2) of AVMSD, and therefore, we do not see legitimate reasons for this limitation in the Danish proposal.

We welcome the recognition that not all content types are relevant in determining the applicable revenues to be taken into account for the investment obligation. Nevertheless, we would like to point out that the amount of financial contribution should be based on the net revenues reflecting that such services also have costs and may not be profit-making from year to year.

Additional observations

Entry into force

The draft law sets the entry into force of the Act for 1 July 2024 and states that the "cultural contributions shall be levied for the first time for payment in 2025 on the basis of the media service providers' statements of the turnover subject to contribution in Denmark in 2024". Given that the law will only come into effect in July, applying the levy based on revenues generated in the entire 2024 does not seem to be appropriate. Retroactively enforcing the legislation is against general legal standards and will pose significant challenges for media service providers, as they have not been previously required to comply with its provisions for most of the year. The proposal to apply retroactive effect only seems to be the result of the law being postponed to ensure

compliance with procedural rules. Therefore, we respectfully request to refrain from a retroactive application of the law, as media services would be expected to start fulfilling their financial obligation from the time the law enters into force.

Against this backdrop, we are at your disposal to discuss all points in greater detail.

Yours sincerely,

A handwritten signature in purple ink, appearing to read 'Stan McCoy', with a stylized flourish at the end.

Stanford McCoy
PRESIDENT & MANAGING DIRECTOR MPA EMEA
O +32 2 778 27 16
M +32 471 51 56 57
E stan_mccoy@motionpictures.org

Netflix vil gerne takke Kulturministeriet for muligheden for at komme med input til lovforslaget om visse medieudbyderes bidrag til fremme af dansksproget indhold (Kulturbidragsloven).

Netflix i Danmark

I Netflix samarbejder vi med mange store danske talenter, producenter, crew og tv-stationer. Vi har indtil videre investeret **flere hundrede millioner kroner** i danske historier inden for en række forskellige genrer. Vi investerer i danske serier og film på mange forskellige måder og i mange faser af produktionens livscyklus. De seneste titler omfatter serierne *Sygeplejersken*, *Kastanjemanden*, *Skruk*; og film som *A Beautiful life*, *Kærlighed For Voksne* og *Ehrengard - Forførelsens kunst*. Netflix har også medfinansieret titler som *Borgen - Riget*, *Magten* og *Æren* og licenseret et endnu større antal danske titler, bl.a. *Smuk*, *Pagten* og *Klovn*.

Som en globalt opererende virksomhed er vi stolte over at kunne levere danske historier til vores medlemmer og bidrage til at **forbinde kulturer** på tværs af verden og **skabe empati og forståelse** gennem de historier, vi fortæller. Netflix' strategi støtter investeringer i lokale film og serier, uden at det er nødvendigt med en juridisk forpligtelse til at gøre det.

Vi mener, at flere mennesker fortjener at se deres liv på skærmen, og vi er engagerede i at **skabe muligheder foran og bag kameraet for mennesker fra alle baggrunde og kulturer**. Derfor investerer vi i nye talenter ved at skabe og støtte talentudviklingsprogrammer, såsom "Serieskolen", i samarbejde med de regionale filmværksteder og Fonden Filmtalent.

Udkast til lovforslag

Som det fremgår af Netflix' bidrag til den offentlige høring om *Kulturbidragsloven* i 2023, forudser vi, på trods af de kærkomne ændringer i forhold til det tidligere forslag fra 2022, at udkastet til forordning om en økonomisk forpligtelse stadig ikke opfylder regeringens og den kreative sektors ambitioner om en **sund audiovisuel industri, en retfærdig og proportional ramme og flere investeringer fra on-demand-tjenester i dansk historiefortælling**. Vi mangler en analyse af, hvorfor instrumentet er **nødvendigt, dets effektivitet og indvirkning på både branchen og forbrugernes valgmuligheder og økonomi**. Vi mener heller ikke, at det er i overensstemmelse med bestemmelser og mål i blandt andet direktivet om audiovisuelle medietjenester ("AVMSD") og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TFEU"), hvilket vi argumenterer for nedenfor.

1. Valg af instrument og proportionalitet

Anbefaling: Foretag en grundig analyse af behovet for en forpligtelse. Hvis det anses for at være nødvendigt, så **indfør en proportionel forpligtelse til at investere i lokalt indhold**, med en afgift som en alternativ forpligtelse i tilfælde af utilstrækkelige investeringer. Sidestille værdien af investeringerne og indbetaling til en fond. (Kapitel 2, § 4)

- Vi sætter spørgsmålstegn ved, om den foreslåede tilgang effektivt vil støtte det politiske mål om et blomstrende dansk produktionsøkosystem. Vi mangler en grundig analyse af forpligtelsens effekt på investeringer samt på Danmarks tiltrækningskraft som produktionsland. Der er risiko for, at on-demand-tjenesternes **lyst til at investere i indholdsproduktion i Danmark mindskes**, da afgifter kan have en **forvridende effekt på markedet**. Det tilføjer også **endnu et lag af bureaukrati** til finansieringen af indhold. Vi anbefaler også en grundig vurdering af, hvordan de danske forbrugere vil blive påvirket af afgiften, da regeringen forudser, at afgiften vil føre til prisstigninger.¹
- De forvridende effekter risikerer at blive større på grund af størrelsen på den foreslåede afgift, **som er den næsthøjeste afgiftssats i Europa**. Forslaget **giver ingen begrundelse for den høje afgift**, og det er ikke klart, om mindre indgribende muligheder for at nå målet er blevet undersøgt, som det kræves i AVMSD og TFEU.² **En investeringsforpligtelse er en mindre indgribende løsning** for det danske audiovisuelle landskab og vil **føre til flere muligheder og partnerskaber for danske kreative samt synlighed af dansk indhold på streamingtjenester** i Danmark og i resten af verden. Det ville også være bedre fra et forbrugerperspektiv, da det **understøtter publikums valgmuligheder**.
- Hvis forslaget om at indføre en afgift fastholdes, **anbefaler vi at ændre forpligtelsen for at tilskynde til investeringer ved at sidestille værdien af investeringer og indbetaling til en fond**. Virksomheder, der investerer i dansk indhold, skal bruge mindst 7% af den årlige omsætning på dansk indhold og støtte hertil, mens virksomheder, der ikke investerer noget som helst, begrænser udgifterne til 5% af den årlige omsætning. Dermed værdisættes investeringer lavere end en afgift, hvilket risikerer at gøre investeringer i dansk indhold **mindre attraktive og yderligere reducerede**, da det vil være lettere for virksomhederne at betale en afgift end at investere. Denne model findes ikke i noget andet europæisk land.

2. Ikrafttrædelse

Anbefaling: Præciser, at forpligtelsen kun gælder for indtægter efter lovens ikrafttræden: 1. juli 2024 og frem, og at loven ikke har tilbagevirkende kraft. (Kapitel 5, § 13)

- Ifølge lovudkastet træder forpligtelsen i kraft den 1. juli 2024, men afgiften vil blive opkrævet første gang i 2025 på grundlag af indtægter i hele 2024. Hvis det er tilfældet, vil loven have en

¹ Kuu alm. del spm. 96, 31. august 2023

² En forpligtelse i henhold til artikel 13, stk. 2 i AVMSD, som faktisk udgør en begrænsning af erhvervsfriheden (art. 57 i TEUF), skal være proportional og ikke-diskriminerende. De konkrete foranstaltninger, der vælges, skal være egnede til at nå målet, og der må ikke være mindre indgribende muligheder.

ægte **tilbagevirkende kraft**, hvor de juridiske virkninger er baseret på historiske kendsgerninger, før lovens tilblivelses- eller kundgørelsetidspunkt.

- Tilbagevirkende kraft bryder med **grundlæggende principper om retssikkerhed**. Borgere og virksomheder skal kunne indrette sig efter den kendte lovgivning, som er gældende på det tidspunkt, hvor de træffer deres forretningsmæssige beslutninger. Ellers har de ikke haft mulighed for at forberede deres adfærd i henhold til lovgivningen og har handlet i blinde. Det er især vigtigt i film- og tv-branchen, hvor budgetplanlægning, investeringsbeslutninger og produktionsprocesser ofte strækker sig over flere år.
- Der har været en **lang tradition i Danmark for ikke at indføre love med tilbagevirkende kraft**. De meget få gange, det er sket, har det været i **ekstraordinære situationer og som en absolut nødvendighed** for at opfylde lovens formål³. Det er ikke tilfældet med denne lov, hvilket er tydeligt, eftersom det tidligere forslag ikke havde tilbagevirkende kraft. Udkastet til lovforslag indeholder **ingen begrundelse for at sådanne "afgørende hensyn", som er nødvendige for at indføre lovgivning med tilbagevirkende kraft**, eksisterer, og vi beder derfor venligst om at præcisere, at forpligtelsen kun gælder for indtægter, der er foretaget efter lovens ikrafttræden.

3. Kriterier for anerkendte investeringer

Anbefaling: Fastholde, at direkte investeringer, f.eks. produktion, co-produktion og køb af rettigheder, i både film, serier og dokumentarfilm anerkendes som investeringer. Ligestille definitionen af "dansk indhold" kun med krav om, at det hovedsageligt skal være på dansk. (Kapitel 2, § 4)

- Netflix **bifalder forslaget om, at direkte investeringer, f.eks. produktion, co-produktion og erhvervelse af rettigheder, anerkendes som investeringer**. Vi glæder os også over, at investeringer i film, serier og dokumentarfilm, uanset underkategori, er inkluderet som investeringer.
- Ifølge lovforslaget vil en investering blive anset for at være foretaget i dansk indhold, når 75% af produktionsmaterialet til europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk og derudover opfylder mindst ét af følgende kriterier:
 - 1) Mere end 50% af produktionsbudgettet forbruges i Danmark.
 - 2) Mere end 50% af produktionens optagelser finder sted fysisk i Danmark.
- De to yderligere kriterier, 50% af produktionsbudgettet forbruges i Danmark, eller 50% af optagelserne finder sted fysisk i Danmark, binder investeringer på forskellige måder til Danmarks territorialitet.
- Ved at kræve, at alle værker ikke kun skal opfylde sprogkriterierne, men også et af de supplerende kriterier, bliver definitionen af en investering endnu stærkere bundet til Danmarks

³ Skatteministeriet, Lovgivning med tilbagevirkende kraft <https://www.ft.dk/samling/20072/lovforslag/L187/bilag/16/586054.pdf>

territorialitet end i det tidligere udkast, som blev kritiseret af EU-Kommissionen.⁴ Vi mener, at dette er i **modstrid med formålet med Art. 13(2) AVMSD såvel som EU's regler for det indre marked**, især etableringsfriheden og friheden til at levere tjenesteydelser. Da Danmark er en del af EU's indre marked, hvor friheden til at levere tjenester og etableringsfriheden⁵ er centrale, er dette ikke i overensstemmelse med eksisterende lovgivning, da det favoriserer lokale danske streamingtjenester. Dette kan løses ved at **sidestille definitionen af dansk indhold med kun et krav om, at det hovedsageligt skal være på dansk.**

- Vi ser også et behov for at **præcisere definitionen af "produktionsmateriale"** i loven eller sekundær lovgivning, og hvilke metoder og målinger en virksomhed skal bruge til at beregne, hvor meget af en titel der er på dansk.

4. Administration

Anbefaling: *Præcisér, at både afgiften og investeringerne beregnes ud fra det foregående kalenderårs indtægter. (Kapitel 2, § 5)*

- Regeringen foreslår, at afgiften skal beregnes ud fra det foregående kalenderårs indtægter, hvilket er en præcisering, vi hilser velkommen.
- Men der er også behov for at **præcisere, at investeringer håndteres på samme måde og også beregnes på baggrund af det foregående års indtægter.** Det muliggør en nøjagtig og entydig beregning af de beløb, der skal betales i et givet år, og det er den eneste måde, hvorpå virksomhederne kan beregne, hvor store investeringer der er nødvendige for at passere de 5 %. Det betyder, at en investering og en afgift, der skal betales i 2026, beregnes ud fra indtægterne i 2025, og rapporteringen om investeringer følger i 2027.

Anbefaling: *Begræns den administrative byrde, da det nuværende udkast synes at være en uforholdsmæssig stor byrde for medietjenester. (Kapitel 3, § 7-9)*

- Lovteksten afspejler regeringens ambition om at holde de administrative konsekvenser for erhvervslivet på et minimum ("Lovforslaget medfører mindre løbende administrative konsekvenser (...)")⁶. Vi ser dog også, at **rapporteringsforpligtelserne går langt ud over, hvad der er nødvendigt**, hvilket fører til høje administrative omkostninger. Efter lovforslaget vil VOD-tjenester afsætte betydelige ressourcer til at spore og rapportere deres danske investeringer nøjagtigt, hvilket kan aflede deres fokus fra indholdsskabelse og brugeroplevelse.
- Vi sætter spørgsmålstegn ved **behovet for uafhængig revision af investeringer**, som ikke er en del af den normale revision af en virksomhed. Kravet vil medføre **betydelige omkostninger og administration for de tjenester**, der er omfattet af forpligtelsen. Omkostninger, der i stedet kunne gå direkte til danske produktioner. Vi foreslår at lette den administrative byrde ved at

⁴ Europa-Kommissionen, kommentarer til notificering 2023/562/DK, s 5, a tilgængelig på <https://technical-regulation-information-system.ec.europa.eu/en/notification/24826>

⁵ TFEU, art. 49

⁶ Kulturbidragsloven sep. 2023, p. 29

begrænse revisorerklæringen til kun at omfatte rapportering af indtægter og ikke investeringer, og gøre det til det eneste krævede dokument for en sådan rapportering. Ved indberetning af nye danske indholdsinvesteringer skal udbydere udfylde en formular (inkl. oplysninger om titler), og myndigheden kan bede om de nødvendige dokumenter, hvis der er behov for yderligere dokumentation. Dette ville være i overensstemmelse med almindelig praksis i hele EU.

5. Ikke-diskrimination mellem medietjenesteudbydere

Anbefaling: Brug "medietjenesteudbydere", som er i overensstemmelse med AVMSD⁷ og almindelig praksis i Europa. (Kapitel 1, § 2)

- Forslaget har et **diskriminerende omfang**, da den økonomiske forpligtelse kun er rettet mod udbydere af on-demand-tjenester. Vi mener, at den finansielle forpligtelse vil **diskriminere VOD-sektoren uforholdsmæssigt meget** i forhold til andre dele af underholdningsindustrien, som f.eks. lineær broadcasting.
- Ny regulering bør være proportionel, ikke-diskriminerende og give plads til innovation i forretningsmodeller. En kunstig skelnen baseret på forretningsmodeller er ikke kun diskriminerende, men heller **ikke fremtidssikret**, da forbruget af lineært og ikke-lineært indhold i stigende grad vil konvergere. Det er også ret irrelevant set fra et forbrugerperspektiv. Vi **mangler de underliggende data eller markedsanalyser, der viser, at alle de lineære tv-stationer⁸, der er til stede i Danmark, "bidrager i et rimeligt omfang" til danske værker⁹**. Udelukkelsen af lineære tjenester retfærdiggøres ved at pege på en gennemsnitlig investering i dansk indhold på ca. 12-14% af de to relevante selskabers samlede årlige salg.¹⁰ At tage tal fra kun to selskaber svarer ikke til alle lineære tv-stationer i Danmark og er ikke et rimeligt referencepunkt. Dette investeringsniveau sættes heller ikke i forhold til de investeringer, som streamingtjenesterne foretager. Den danske regering skriver, at de "ikke har haft mulighed for at vurdere antallet af VOD-titler, der i gennemsnit produceres om året til det danske marked"¹¹, selvom grundlaget for forslaget er påstanden om, at streamingtjenesterne ikke bidrager nok.

6. Adgang til støtte midler

Anbefaling: Sørg for, at midlerne gives på en ikke-diskriminerende måde og støtter en mangfoldighed af dansk indhold til danske forbrugere gennem et system, der er baseret på automatiske, forudsigelige og klare kriterier. (Kapitel 2, § 6)

- For at være i overensstemmelse med AVMSD (betragtning 36) bør medietjenesteudbydere, der er forpligtet til at bidrage til filmfinansieringsordninger, **kunne drage fordel af ordningerne på en ikke-diskriminerende måde**. Fonden bør styrke mangfoldigheden af dansk indhold, der

⁷ Artikel 13(2) i AVMS-direktivet: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L1808&from=EN>

⁸ Liste over Tv-stationer i Danmark: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_television_stations_in_Denmark

⁹ Kulturbidragloven sep. 2023, s. 18

¹⁰ Europa-Kommissionen, kommentarer til notificering 2023/562/DKK, p 3

¹¹ Den danske regering, meddelelse om supplerende oplysninger 2023/562/DK, p 2 tilgængelig på <https://technical-regulation-information-system.ec.europa.eu/en/notification/24826>

produceres, og stimulere adgangen til **alle genrer, formater og danske historier uden at pålægge producenterne alt for byrdefulde krav eller favorisere visse distributører eller private aftaler**. Som påpeget af EU-Kommissionen i dens kommentarer til udkastet til forslaget, er det ikke klart, hvilken type indhold der vil blive støttet¹².

- Hvis eksisterende ordninger tages i brug, såsom public service-fonden og Det Danske Filminstituts selektive filmstøtteordninger, vil **medietjenesteudbydere, der er forpligtet til at betale til fondene, ikke kunne få adgang til midlerne**, da kravene i ordningerne ikke er i overensstemmelse med streamingtjenestens drift. Vi beder om en **præcisering af, at der vil blive indført en ny ordning, eller at de eksisterende ordninger vil blive ændret** for at sikre, at der er adgang til midlerne på en ikke-diskriminerende måde, og at en mangfoldighed af indhold vil blive støttet.
- Vi stiller spørgsmålstejn ved, hvorfor 80% af midlerne skal gå til film og kun 20% til tv-serier, hvilket er kontraintuitivt i betragtning af den store interesse for serier blandt det danske publikum. Resultatet af afgiften vil være en **omfordeling af en betydelig mængde penge, der er beregnet til tv-serier, til film** i en tid, hvor især serier er stærkt påvirket af nedgangen i branchen. Den danske regering planlægger også at skære i budgettet for public service-puljen og erstatte midlerne fra statsbudgettet med midlerne fra afgiften.¹³ I praksis vil der ikke være flere midler til rådighed til serier, men kun til film.

¹² Europa-Kommissionen, kommentarer til notificering 2023/562/DK, p 4

¹³ Mediawatch 18/1 2024, "Besparelse vil næsten nulstille tilførsel af penge fra kulturbidrag i Public Service-pulje" <https://mediawatch.dk/Medienyt/TV/article16702559.ece>

Consultation on Draft bill on the Act on Certain Media Service Providers' Contribution to the Promotion of Danish Culture (the Act on Cultural Contribution) under the Ministry of Culture Denmark

This submission is provided in response to the updated **Draft bill on the Act on Certain Media Service Providers' Contribution to the Promotion of Danish Culture under the Ministry of Culture Denmark (the Act on Cultural Contribution)** (*in Danish: forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven)*) with consultation deadline 1 March 2024. Prime Video welcomes the opportunity to share our perspective with the Ministry of Culture Denmark.

Introduction: Prime Video

Prime Video in Denmark is a subscription video on-demand ("SVOD") service, allowing customers to choose what to watch and how to watch it. Since 2021, Danish customers have been able to access our service on a Danish-language user interface.

Due to the demand of our customers for local content, Prime Video is dedicated to investing in local content throughout Europe, contributing to the growth of the creative sector. We have invested in over ten titles since we launched in the Nordics providing greater visibility of these works to international audiences. In addition, Prime Video has signed a three-year multi-content deal with Nordisk Film in Denmark. This demonstrates that we are contributing to the Danish industry now and for the longer term.

Response to the proposed Cultural Contribution legislation

The purpose of the legislation is to introduce an obligation for media service providers to pay a cultural contribution for the promotion of Danish-language content, including the production of Danish-language films, series and documentaries. Prime Video understands the importance of local productions. Our customers want to watch content with which they identify; see stories they know; watch actors and locations they recognize. Prime Video therefore already invests in local productions and plans to continue doing so, particularly given the success of the Danish audiovisual productions¹, as evidenced by the number of international awards that were won.

Still, as you know, the Danish industry has faced difficulties since 2022 which are continuing until this day. We do not see how the proposed legislation can give the much-needed support to the Danish industry. As we mentioned in previous consultations we therefore think that the timing of this proposal is suboptimal.

Also mentioned previously is our concern about Denmark's competitiveness, as it would be the first country in the Nordics to introduce this kind of legislation. In particular, the 2% levy that must be paid regardless of whether a VOD service makes a 5% investment in local

¹ [The World Wants More Danish TV Than Denmark Can Handle - The New York Times \(nytimes.com\)](https://www.nytimes.com/2023/01/12/arts/television/danish-tv.html)

content. In doing so, the government is making the questionable choice to disincentivize investment without having any production incentive scheme in place, a scheme which Sweden and Norway do have.

Nevertheless, we do welcome the Danish government providing updated draft legislation and allowing Prime Video the opportunity to comment. Whilst we are supportive of certain points, we do also have significant concerns which we would look to clarify.

Prime Video does encourage the following adjustments:

- **Opening the scope of eligible content for reality and comedy content:** across our service we see that our customers, especially young adults are very interested in these genres. For VOD services to be able to keep providing this kind of local for these customers will not only contribute to diversity in content, it will also attract these customers to other genres on their service. Second, a wider scope of eligible content also means a wider group of producers are able to benefit from this legislation.

Prime Video has concerns over and would seek clarification and adjustments over the following:

- **The eligibility requirements for investments in Danish content are now slightly stricter and, perhaps, less clear:** For reference, under the former Danish draft bill, for investments at title level, an audiovisual work qualified as eligible Danish content if its main language was Danish or, alternatively, it met one of the following requirements: (a) 50% of production budget being spent in Denmark, (b) shooting taking place in Denmark, (c) production being carried out by companies established in Denmark, or (d) key creative or crew roles being fulfilled by Danish residents.

Under the currently proposed amendments to the Danish draft bill, an audiovisual work will qualify as eligible Danish content if 75% of the “production material” is in Danish and, additionally, either (a) 50% of production budget is spent in Denmark, or (b) 50% of shooting is in Denmark. This creates a higher burden on the service whilst also making it more challenging to establish whether the investment obligation has been fulfilled due to the potential vagueness regarding what constitutes production material. The examples of production material contained in the preparatory legislative works are not sufficiently exhaustive and do not provide the necessary guidance in this regard. If the reference to production material is supposed to capture all written material involved in the production of the content, including but not limited to dialogue lines, promotion materials and even subtitles, this should be clearly stated in the draft bill. But even then, it would seem difficult for service providers to ascertain where to draw the line as to what constitutes production material and what does not, thus making the calculation of the require 75% extremely challenging for a service provider. This reduces the certainty with which Prime Video can plan its investments and ensure the investment obligation is met.

- **Creating more flexibility in the language requirement:** Prime Video’s investments in Danish content mainly comply with the 75% Danish language requirement. However, across the EU, our service also invests in European co-productions that often have a 50/50 language split. We would welcome the Danish government to

leave the opportunities open for European co-productions within this legislative framework and decrease the language requirement to 50%. This will enhance EU cooperation and EU cultural exchange of talent and knowledge. Cross-border content is particularly popular within the Nordics and, in accordance with the new draft legislation, such content may no longer qualify as a Danish investment even if it successfully promotes Nordic content as a whole.

- **Calculation timeline for investments:** It would be unworkable for the investment obligation for a particular year to be calculated based on revenues raised during the same year. A service will not be able to calculate the investment amount to pass the 5% threshold unless they already know the revenue figure that the investment amount will be calculated upon. As you will be aware, this is how similar levies and investment obligations work in other EU locales. On the contrary, if the intention of the legislator is to calculate the 5% investment threshold based on the revenues of previous years, this should be clarified in the draft bill.
- **Subbing and Dubbing Requirements:** If Prime Video is looking to exploit Danish content within a wider territory and beyond the Nordics then this will likely require the title being dubbed or subtitles included. This may reduce the production material being less than 75% Danish but would still benefit the Danish audiovisual industry more so than it would if the title was limited to exploitation within the Nordics. Under the previous draft legislation, this type of title could still qualify as an investment but, in accordance with the new legislation, this would not be the case.

Conclusion

Prime Video is grateful for the opportunity to respond to the draft bill on the Act on Certain Media Service Providers' Contribution to the Promotion of Danish Culture under the Ministry of Culture Denmark (the Act on Cultural Contribution) and is keen to engage in any broader policy and regulatory debates on these issues and help support a thriving, sustainable Danish creative industry that raises the bar for customers in Denmark.

We strongly believe that the concerns we have raised need to be resolved, but otherwise Prime Video welcomes the adjustments that the Danish government recently made. Going forward, we want to remain closely engaged with regulators, industry, and other stakeholders in Denmark. To foster a proportionate and effective regulatory framework, but also, to encourage corporation on global and local investment. We would be delighted to discuss our submission in more detail if that would be of interest.

We would welcome a further exchange on these issues with our Head of Prime Video Public Policy in the Nordics, Isabel van Enckevort (ivanenc@amazon.nl)

**Producent
Foreningen**

Bernhard Bangs Allé 25
2000 Frederiksberg

info@pro-f.dk
T. +45 3386 2880
F. +45 3386 2888
www.pro-f.dk

19. februar 2024

Producentforeningens høringssvar

Genfremsættelse af forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Producentforeningen noterer med tilfredshed, at der i lovbemærkningerne fortsat opereres med en årligt provenu på ca. 98 mio kr. fra 2025 - uagtet at lovforslaget genfremsættes og først vedtages i første halvår 2024.

Producentforeningen støtter den forenkling, der er sket i forhold til definitionen af investeringer i dansk indhold i § 4 stk. 4. Det er en præcisering og forenkling, der gavner investeringerne i branchen.

Dog kunne det være en yderligere præcisering, at der i § 4 stk. 4 bruges betegnelsen "nyt dansk indhold" – sådan som det også er tilfældet i § 4 stk. 2 og 3.

Derudover har Producentforeningen ingen kommentarer.

Med venlig hilsen

Jørgen Ramskov

Producentforeningen

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Sendt med e-mail til mebu@kum.dk og mrt@kum.dk (kopi til kum@kum.dk)

København, 1. marts 2024

TV 2 Danmark A/S

Rugaardsvej 25
5000 Odense
+45 65 91 91 91

Teglholt Allé 16
2450 København SV
+45 39 75 75 75

www.tv2.dk

Høringssvar vedrørende forslag til Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Kulturministeriet har ved brev af 2. februar 2024 anmodet om eventuelle bemærkninger til de reviderede dele af forslag til Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven).

TV 2 Danmark A/S takker for muligheden for at afgive høringssvar og har følgende bemærkninger, idet der i øvrigt henvises til TV 2's tidligere afgivne høringssvar vedrørende forslaget til Kulturbidragslov.

Ad § 4, stk. 4:

Bestemmelsen definerer, hvornår en investering vil blive betragtet som værende foretaget i dansk indhold. Som primært kriterie angives, at der er tale om dansk indhold, "når 75 pct. af produktionsmateriale for europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk".

Termen *produktionsmateriale* er bredere end det, der fremgik af det tidligere lovforslag ("den producerede film, serie eller dokumentar"), og er efter TV 2's opfattelse ikke defineret præcist. Sproget i den færdige produktion, må naturligvis anses for omfattet af termen, og herudover nævnes i bemærkningerne til bestemmelsen, at "*Produktionsmateriale vil efter bestemmelsen kunne omfatte det materiale, der ligger bag den færdige indholdsproduktion. Dette kunne f.eks. være manuskripter, dialoglister, produktionens grundoplysninger (credits) eller videoklip fra den færdige produktion*" (understreget hér).

Forklaringen i bemærkningerne til bestemmelsen gør det efter TV 2's opfattelse uklart, om det materiale, der ligger bag den færdige indholdsproduktion, i alle tilfælde skal indgå i beregningen af tærsklen på 75%, eller om det blot vil kunne inddrages i de tilfælde, hvor sproget i den færdige indholdsproduktion ikke i sig selv når op på 75% dansk. Det vil sige, om tærsklen på 75% kan nås ved alene at se på sproget i den færdige produktion uden at skulle inddrage i hvilket omfang, det øvrige produktionsmateriale er på dansk.

Herudover bemærkes, at der med fordel kunne gøres en bemærkning i lovforslaget om, at termen "europæisk" følger terminologien i AVMS-direktivet og dermed også omfatter britisk, norsk osv.

Lovens ikrafttrædelse:

Det fremgår af høringsbrevet, at lovforslaget forventes genfremsat til ikrafttrædelse 1. juli 2024.

TV 2 henviser til, at det tidligere lovforslag, der var planlagt at skulle træde i kraft 1. januar 2024, lagde vægt på, at der ikke kunne opkræves kulturbidrag bagudrettet i 2024 på baggrund af omsætning i 2023.

Bemærkningerne i det tidligere lovforslag anførte følgende om problemstillingen:

"Den foreslåede overgangsordning afgrænser kulturbidragsordningen bagud i tid og slår fast, at der ikke kan opkræves kulturbidrag "bagudrettet" i 2024 på baggrund af omsætningen for 2023. Den foreslåede overgangsordning vil således sikre, at de omfattede medietjenesteudbydere får tid til at indstille sig på den nye bidragspligt og indrette deres forretningsgange herefter, f.eks. i relation til håndteringen af korrekt opgørelse af den bidragspligtige omsætning."

Den nye ikrafttrædelsesdato 1. juli 2024, vil betyde, at der vil blive opkrævet kulturbidrag på baggrund af omsætning for en periode, der ligger før lovens ikrafttræden.